

РЕШЕНИЕ

№ 1865

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6684** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221319007114-091-001 от 18.03.2020 г , потвърден с решение № 829 от 20.05.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика“ (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (НАП), в частта за установените задължения за ДДС в размер на 4190,04 лева за данъчен период месец юли 2018 г. и лихва в размер на 653 лева.

В жалбата се твърди, че административният орган погрешно е приел, че получателят на услугата „Е. Сочета Кооператива“ – Италия, с VIN IT03703400048 не е данъчно задължено лице. Неправилно е прието, че италианското дружество е с невалиден ДДС номер. В тази връзка се излагат доводи, че системата V. дава информация в реално време за валидността на номера на ДДС, но не за минал период и по – конкретно към момента на доставката – 16.07.2018 г. Излага съображения, според които от извадка от интернет страницата на италианската агенция за приходите се установявало, че чуждестранният контрагент е данъчнозадължено лице и номерът на ДДС е валиден. Моли да се отмени ревизионният акт в частта, с която са начислени задължения по ЗДДС в размер на 4843,04 лева, от които 4190,04 лева – главница и 653 лева – лихви. Ответникът по жалбата счита същата за неоснователна. Излага доводи, че чуждестранният получател не е данъчнозадължено лице, при което доставката е облагаема по смисъла на чл. 12 ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС следва

да се начисли данък.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221319007114-091-001 от 07.11.2019 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – С. и връчена по електронен път на 12.11.2019 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задължения за данък върху добавената стойност (ДДС) за данъчни периоди месец юли 2018 г. и месец август 2018 г. Същата е издадена от Р. Я. в качеството му на началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – С., който на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК е оправомощен да възлага извършването на ревизии, за което е издадена заповед № РД – 01 – 818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП – С..

За резултатите от ревизията е съставен по реда на чл. 117 ДОПК ревизионен доклад от 19.02.2020 г., с който за данъчния период месец юли 2018 г. е направено предложение за установяване на задължение за ДДС в размер на 4190,04 лева и лихва в размер на 653 лева. Отражено е, че в дневниците за продажба на [фирма] за месец юли 2018 г. е включена доставка на услуги на стойност 25 140,24 лева с основание неначисляване на ДДС по фактура № [ЕГН] от 16.07.2018 г. и получател Е. S. С., Италия, с описан ДДС номер IT0370340048. Констатирано било, че описаният ДДС номер е невалиден към датата на доставката, което се установило след извършена справка в системата V.. В тази връзка е прието, че чуждестранният получател не е данъчнозадължено лице, при което на основание чл. 21, ал. 2 ЗДДС мястото на доставката е мястото, където доставчикът е установил икономическата дейност, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС е следвало да се начисли данък в размер на 4 190,04 лева върху данъчната основа от 20950,20 лева.

Ревизионният доклад е връчен на ревизираното лице, което е подало възражения вх. № 53-00-732/06.03.2020 г.

С ревизионен акт № Р-22221319007114-091-001 от 18.03.2020 г., издаден от началник сектор - възложил ревизията и главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в съответствие с правомощията им по чл. 119, ал. 2 ДОПК, е установен размера на задължения за ДДС в размер на 4190,04 лева за данъчен период от 01.07.2018 г. до 31.07.2018 г. и лихва в размер на 653 лева.

Същият е връчен на ревизираното лице, което с жалба вх. № 53-06-3354 от 02.04.2020г. е оспорило ревизионният акт по административен ред. Към жалбата е представен документ, представляващ извадка от интернет страницата на италианската агенция за приходите.

С решение № 829 от 20.05.2020 г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП е потвърден ревизионният акт в оспорената част. Даден е отговор на оплакванията на жалбоподателя, като е прието, че системата V. позволява извършване на справки за минал период и по – конкретно към 16.07.2018 г., когато е извършена доставката. Установено било, че италианското дружество е с невалиден VIN, а представеният от жалбоподателя документ не установява датата на регистрация по ДДС.

Решението е връчено по електронен път на 22.05.2020г. и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК (съобразявайки спирането на сроковете), ревизионният акт е обжалван по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-466 от 10.06.2020г.

В хода на съдебното производство е представена фактура № [ЕГН] от 16.07.2018 г., издадена от [фирма], която е на стойност 12 854 евро за предоставена услуга по

проучване и развитие на клиентска листа. Получател на услугата е получател Е. S. С. - Италия, с номер IT0370340048.

Представена е още аналитичен регистър на сметка 503 за периода от 01.07.2018 г. до 31.08.2018 г., от който се установява извършеното плащане на сумата по обсъжданата фактура.

Повторно се прилага документ с придружен превод на български език, представляващ извадка от интернет страницата на италианската агенция за приходите. В същия е описано, че „Е. Сочета Кооператива“ е с активен ДДС № [ЕГН], с начално на дейността: 01.03.2017 г. В документа е отразена следната забележка: „За да проверите дали ДДС номера е на лице, което е оторизирано за извършване на междуобщностни операции трябва да използвате услугата: Проверка на ДДС номерата на общността (V.)”.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от лице, имащо правен интерес от оспорване. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от орган по приходите с материална компетентност по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно заповедта за определяне на компетентен орган.

Актът отговаря на изискванията на писмена форма и съдържание съгласно чл. 120 ДОПК.

Не се установяват съществени нарушения на процедурата по ДОПК при провеждане на ревизията, които обуславят извод за ограничаване правото на защита на ревизираното лице или да препятстват съдебния контрол за спазване на материалния закон при определяне на задълженията, включени в нейния обхват.

Оспореният акт е постановен при противоречие с приложимия материален закон. Съображенията са следните:

Съгласно чл. 53, ал. 1 ЗДДС облагаеми с нулева ставка на данъка са вътреобщностните доставки по чл. 7 ЗДДС, с изключение на освободените вътреобщностни доставки по чл. 38, ал. 2.

Според чл. 7, ал. 1 ЗДДС вътреобщностна доставка (ВОД) на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика.

За да е налице ВОД следва да са налице кумулативно следните условия: 1. Доставчикът да е регистриран по ЗДДС лице в Република България; 2. Получателят на стоките да е регистрирано за целите на ДДС в друга държава – членка на ЕС; 3. Предмет на доставката да са стоките по смисъла на чл. 5 ЗДДС; 4. Възмездност на доставката и 5. Стоките да се изпращат или транспортират от територията на страната

до територията на държава – членка на ЕС. В настоящия случай се касае за предоставяне на услуги срещу заплащане от жалбоподателя, който е регистрирано по ЗДДС лице в Република България. Основният спор се свежда до това дали получателят на услугите (в случая „Е. Сочета Кооператива“) е регистриран за целите на ДДС в Италия.

При действието на чл. 170, ал. 1 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК в тежест на администрацията е доказването на юридическите факти, с чието осъществяване обосновава възникването на правомощието си да разпорежи с ревизионния акт правна промяна, включително когато се установяват задължения за данъци (чл. 118, ал. 1 ДОПК).

За валидността на идентификационния номер на получателя на услугата следва да се направи справка в системата V., която отразява наличието на такъв номер в момента на справката, но не и за по – ранен период. Не се спори, че е невалиден номера на „Е. Сочета Кооператива“ към момента на извършване на справката в системата V., въпреки че липсват доказателства по преписката за това. Не са представени доказателства по делото за извършена справка за минал момент (към датата на доставката - 16.07.2018 г.), поради което са неоснователни твърденията на приходния орган, че италианското дружество не е притежавало валиден номер за регистрация на ДДС.

По делото се представиха доказателства оборващи горепосочените твърдения на приходния орган. В тази връзка от приложения документ с придружен превод на български език, представляващ извадка от интернет страницата на италианската агенция за приходите, се установява, че „Е. Сочета Кооператива“ е с активен ДДС № [ЕГН]. Неоснователни са доводите на данъчния орган, че липсвало информация за датата на регистрация по ДДС, тъй като обсъжданият документ дава информация за обстоятелствата по регистрацията по ДДС, поради което отбелязването: „начално на дейността: 01.03.2017г.“ следва да се приеме за начална дата за регистрация по ДДС. Важно е да се отбележи, което не е обсъдено от приходният орган, че документът дава информация за активен ДДС № [ЕГН], а справката в системата на V. дава информация за невалиден VIN номер. Това означава, че лицето е регистрирано по ДДС пред съответния данъчна администрация в Италия, но липсва регистрация в системата на V., която е създадена за контрол и обмен на информация между държавите членки в ЕС (поради тази причина съществуват правила за корекция, допълване и актуализиране на информацията). Допълнително следва да се отбележи, че съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДДС за наличието на ВОД не е необходимо получателят на услугата/стоката да е регистриран в системата на V..

В този смисъл се касае за наличието на вътреобщностна доставка по смисъла на чл. 7, ал. ЗДДС, а нормата на чл. 53 ЗДДС предвижда ВОД да се облага с нулева ставка. В този смисъл органът по приходите неправилно е установил задължения по ЗДДС в размер на 4843,04 лева, от които 4190,04 лева – главница и 653 лева – лихви. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП следва да заплати на дружеството жалбоподател разносните, които е направило, а именно 50 лева за внесена държавна такса

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 160, ал. 1, предл. второ от ДОПК, Административен съд София – град, 34 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт № Р-22221319007114-091-001 от 18.03.2020 г., издаден от началник сектор и главен инспектор по приходите към ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 829 от 20.05.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика“ при Централно управление на Национала агенция за приходите, в оспорваната част, с която установен размера на задължения за ДДС в размер на 4190,04 лева за данъчен период от 01.07.2018 г. до 31.07.2018 г. и лихва в размер на 653 лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна политика“ при Централно управление на Национала агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 50 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: